

**"עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם"
האדם מקבל את היסורים כפי החטאים שחטא**

רוצה שיעשו לו הנחה, הולך האדם ומבקש את ההנחה בכוח התורה שיש בו ובכוח המעשים שיש בו. וכמו שמובא בחובת הלבבות (שער יחוד המעשה, פרק ה) שהיה חסיד שרצה לקנות איזה חפץ ובא לחנות, בעל החנות ראה אותו ואמר לו אתה הצדיק הגדול בגלל שאתה רב גדול אתן לך בחינם. יצא אותו צדיק מהחנות ואמר אני לא רוצה לקנות, באתי לקנות את זה בכסף ולא באתי לקנות בתורה ובמצוות ובכבוד שלי.

אדם שהוא צדיק אמיתי אסור לו לקנות דבר בכוח של התורה, המצוות והמעשים הטובים שלו. כך גם יתרו שהיה איש גדול וחשוב, יתרו ידע שאם הוא בא לבני ישראל בכוח המעמד שלו כולם יכבדו אותו, לכן אמר אני חתןך יתרו אני בא בכבוד הזה שאני חמך, בזה תכבדו אותי. אל תכבדו אותי בכוח שאני רוצה להתקרב לעם ישראל, את המצוות והמעשים הטובים אל תערבבו עם זה שאני בא אליכם, אני לא רוצה ליהנות מכבוד התורה בכלום.

זהו יסוד גדול שאדם צריך לדעת, הרבה פעמים אדם מנסה להוציא הנחה מחבירו או מנסה לעשות דבר והוא משתמש בכוח התורה ובכוח המעשים הטובים להוריד את המחיר, אך זו לא הדרך. לעולם אל תשלם על חפץ בכוח התורה או בכוח המצוות שלך, תעשה את זה בכוח אחר, בכוח המסחר או בכוח הכסף, ואת התורה והקדושה תשאיר לזמן אחר ולמקום אחר, ואל תפסיד את המעלה של התורה והמצוות בשביל דברים בטלים.

אם כך אפשר לבאר בדברים של יתרו ולומר יסוד גדול, הרבה פעמים יש לאדם צרות ובעיות בחיים, אדם צריך לדעת מתי שיש לו איזו צרה או בעיה אם הוא רוצה לפתור אותה הוא צריך לפשפש בסוג צרה או הבעיה שיש לו ודרך הצרה או הבעיה הוא יגיע מה העבירה או החטא שהוא חטא. כי כל עוון וכל צרה שיש לאדם יש לה סיבה והיא דומה לעונש שהאדם קיבל. המצרים זרקו את הילדים של בני ישראל במים אז הם נענשו לטבוע במים. מתי שיש לאדם איזה עונש או צרה תלך לפשפש במשהו שדומה לצרה שיש לך, ברגע שתמצא משהו שדומה לצרה שלך במה חטאת ותפתור את המשהו הדומה שאתה עושה לא טוב, אז הבעיה תיפתר לך והצרה תיגמר לך.

כל בעיה שיש לאדם אם הוא ילך ויתעמק בתוכה, ויחפש עוון משהו לא טוב דומה לזה, יחזור בתשובה על הדבר הזה ואז הקב"ה יפתור לו את הצרה והבעיה שיש לאדם. וכך אומרים רבותינו הקדושים "ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו" (תהלים סב, יג) הקב"ה עשה איתנו חסד שהוא משלם לאיש את העונש כמעשהו כמו החטא שהוא חטא.

לכן ידע האדם יסוד גדול, מי שיש לו יסורים יפשפש במעשיו, בדברים שדומים לצרה שיש לו. אדם שפוגע באנשים פוגעים בו, אדם שגוזל אנשים גוזלים אותו, אדם שמצער אנשים מצערים אותו. אם האדם יפשפש במעשיו וישוב בתשובה במה שדומה למה שעשה, הקב"ה ימחל ויסלח לו והבעיה והצרה שיש לו ירדו לו. וזה יסוד גדול בחיים, "כי אתה תשלם לאיש כמעשהו" שהעונש דומה לעבירה שהאדם עשה.

**"ויאמר אל משה אני חתןך יתרו בא אליך"
אדם צריך לדעת שלא להשתמש בכוח התורה והמצוות לצרכים בטלים.**

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע שיתרו בא למדבר לכיוון בני ישראל, יתרו שולח ואומר למשה רבנו "אני חתןך יתרו בא אליך" נשאלת השאלה מדוע שולח יתרו למשה רבנו "אני חתןך יתרו בא אליך" הרי כולם יודעים שיתרו הוא חותן של משה, משה רבנו יודע טוב מאוד מי חתנו ומי חותנו שהוא יתרו, אם כן מה יתרו בא לחדש לנו בזה וללמד אותנו בזה?

אלא צריך ללמוד פה יסוד גדול, הרבה פעמים אדם רוצה להשיג דבר והוא

שאלה:

כבוד הרב לפני עשר שנים עשינו שיפוץ לבית ומאז יש לנו התדרדרות רוחנית קשה ביותר אצל הילדים ובכלליות בכל הזמן יש לנו רק בעיות. גילינו לא מזמן שהשכן שלנו הוא אדם דתי שמתעסק בדברים טמאים ורצינו לשאול מה כבוד מה מציע לנו לעשות? אולי זה משפיע על הבית.

תשובה:

צריך להבין מה זה דברים טמאים, אבל באופן כללי זו שאלה לא קשורה. כמה פעמים שאלו אותנו, אם אדם רוצה לבנות בית ובבית הזה זוג התגרש או זוג מת או קרה משהו - ישפצו, יסדרו, יעשו חנוכת בית ואין בעיה. שיפצתם, היה לא טוב, תשפצו עוד פעם ואם לא טוב, משנה מקום משנה מזל.

שכן לא טוב - אנחנו לא מאמינים בדברים האלה. לא טוב לכם, ישפצו, ילכו למקום אחר.

"וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כִּהְיוּ מִדְּבַר מֹשֶׁה אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא ה' אֶת יִשְׂרָאֵל מֵמִצְרָיִם"
מעלת אדם הלומד את התורה ומלמדה לאחרים

"אדם לעמל וילד" (איוב ה, ז) ודרשו רבותינו הקדושים לעמ"ל ר"ת לילמוד ע"ל מ'נת לילמד דכח גדול יש בתורה אשר לומד האדם ומלמדה לאחרים. ואומרת המשנה (אבות ב, ח) רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי, הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נוצרת. ודרשו רבותינו הקדושים שעיקר יצירתו של אדם הוא כדי שילמד מתורתו לאחרים.

וידועים דברי הגמרא (סוכה מט:): מאי דכתיב "פיה פתחה בהכמה ותורת חסד על לשונה" וכי יש תורה של חסד ויש תורה שאינה של חסד? אלא תורה לשמה זו היא תורה של חסד, שלא לשמה זו היא תורה שאינה של חסד. איכא דאמרי תורה ללמדה זו היא תורה של חסד, שלא ללמדה זו היא תורה שאינה של חסד.

וידע האדם מעלת זיכוי הרבים והמשך הלימוד אשר למד לאחרים, הנה מצאנו בספר במדבר (במדבר י, כט) "ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר ה' אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי ה' דבר טוב על ישראל. ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך. ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים. והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב ה' עמנו והטבנו לך" ע"כ.

וקשה, מדוע משה רבנו כל כך הפציר וביקש מיתרו ללכת עימם לארץ ישראל, הרי לכל דבר יש משמעות גדולה לשעתו ולדורות הבאים, ואם כן חובה עלינו להבין ולהשכיל מה סיבת בקשת והפצרת משה מיתרו לבוא עם ישראל לארץ ישראל?

אלא אפשר לבאר ולומר, מובא ברבנו החתם סופר (ח"א, דף יז) שמקשה על פי הדברים המובאים בבבאי (ישעיה ב, א) "הדבר אשר הזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלים. והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ובשאר מנבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" על פי דברים אלו מבאר רבנו זצוק"ל שמשנה רבנו חשב שזוכה להיכנס לארץ ישראל ואם היה נכנס היה התיקון השלם, ובלע המוות לנצח ולא הייתה מיתה יותר בעולם, ותחיית המתים הייתה.

ואז כל הגרים יהיו התלמידים אשר להם ילמדו את תורת ה', כי עם ישראל יהיו בשעת הגאולה השלימה ברום המעלה ותמלא בארץ דעה את ה', לכן משה רבנו עמד בבקשה חזקה בפני יתרו שילך עימם לארץ ישראל, בכדי שיהא ראש הגרים וראש התלמידים לקבל תורה מעם ישראל, אחרי התיקון השלם שמשנה רבנו חשב שיהיה עם כניסתו לארץ ישראל, שאז הגרים יהיו התלמידים אשר ילמדו את דבר ה' מעם ישראל.

ועל פי דברים קדושים אלו יובן, הנה רבותינו הקדושים ביארו דהלשון של ברכת התורה היא "נותן התורה" והקשו מדוע נותן התורה ולא נתן התורה? אלא תורתנו הקדושה היא נצחית ובכל רגע ורגע מחוייבים אנו ללמוד וללמד אותה ולכן נאמר בלשון נותן התורה.

אך עלינו לחזק יסוד גדול בכל ההבנה והדבקות בתורה, דהנה לכל יהודי יש

מקור אשר ממנו שורש נשמתו יונקת ושואבת את התורה הקדושה וכל יהודי חייב להידבק ברבו, ולכן מדורי דורות הקפידו עשה לך רב (אבות א, ו) וסביב גדולי עם ישראל התקבצו קהילות קהילות והתיישרו לצידי, לשתות בצמא את שהושפע לגדולי ישראל וכל זור היה בו דור דור ודורשיו. הדור שהם התלמידים ינקו את כוחם מדורשיהם, שהם הרבנים. וכאשר יהודי מקיים את דברי רבותינו ועושה לו רב, צריך האדם להסתלק מן הספק ולקדש את עשה לך רב בתורתו, בהנהגתו ובמנהגיו. ועצת היצר הרע לבוא חדשים לבקרים, להיכנס כשועלים קטנים מחבלים כרמים בכדי להטעות ולשבש הדרך של דור דור ודורשיו ושל עשה לך רב.

ולכן עלינו להקפיד ולחיות מרוכזים בדרך אשר בה ישכון אור בלי אומר וברי דברים, וכך הקיום של תורתנו הקדושה ממשיך ומשיך, ממשנה קיבל תורה בסניו ומסרה ליהושע, וכך מדור לדור רבה אמונתך עד ביאת משיח צדקנו וכל הפורץ גדר ישכנו נחש.

**כדאי הוא רבי שימעיין
למשוך עליו בשעת החתם**

רק 5 זקות קריאה ביום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166

**כדאי הוא דבי שמעון
לסמוך עליו בשעת הדוח**

הזרמנות הר פעמיות
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם**

ולזכות בשותפות של
נשורות אלפי סיומי
הזוהר הקדוש

להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתחולק בעשרות אלפי עותקים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון *9260

מסופר על ה"סבא מפשיסחא" שהיה קדוש עליון, שפעם אחת בא אליו סיפור, היה איזה אדם עשיר גדול שנסע לפריס, נסע לצרפת ומתי שהיה בצרפת הלך וקנה בד יקר מאד, בד שהיה עולה הרבה מאד כסף, והביא את הבד הזה לעיר שלו והלך לחייט הטוב ביותר, החייט שהיה יודע לתפור את החליפות הטובות ביותר. והלך אותו עשיר ונתן לחייט, ואמר לחייט, תתפור לי את החליפה הכי יפה שת-פרת בכל החיים שלך, כי הבד הזה הוא הבד הכי יקר שיש בעולם.

החייט נפגע ואמר לו, אתה מזהיר אותי לתפור חליפה הכי יפה והכי טובה, כל חליפה שאני תופר, אני החייט הטוב ביותר. תפור החייט את החליפה, עמל עליה, עבד קשה, תפור, קרא לו למדידות, מדד, גמר וכו' ואמר לו, עכשיו בוא ותיקח את החליפה.

אותו עשיר הלך לקחת את החליפה והוא מודד את החליפה, לובש אותה, חשכו, עיניו. הוא רואה את החליפה והוא אומר, החליפה לא יפה החליפה גרועה, החליפה לא טובה. התחיל אותו עשיר לקלל את אותו חייט, והחייט היה החייט המומחה ביותר בעיר, אף אחד לא היה יכול לתפור מה שהוא היה תופר, הוא לא היה צריך אפילו לקחת מידות על האדם, הוא היה מסתכל בעיניים ויודע בדיוק איך לתפור והיה תופר הטוב ביותר.

ואותו חייט הצטער צער גדול ביותר שאותו עשיר כך מבזה אותו: חליפה לא טובה, חליפה מקולקלת, הרסת לי את הבד, זה הבד היקר בעולם, קלקלת לי את הבד, אותו עשיר בכל העיר דיבר עליו לשון הרע קשה ביותר, רצה לתבוע אותו לדין תורה על הבד, ביקש את הכסף של הבד, ביזה אותו ביזיונות קשים ביותר.

אותו חייט מרוב בושה הלך לסבא מפשיסחא, שהיה אחד הקדושים הגדולים ואמר לו, רבי תראה איזה אסון קרה לי, אני החייט הטוב ביותר, עשיתי כל מה שצריך, תפרתי כמו שצריך, כל מה שצריך לעשות בעולם עשיתי ותראה מה עושה אותו עשיר, מבזה אותי, מקלל אותי, קורא לי גנב, רצה לתבוע אותי, רוצה כל דבר

בעולם לעשות, חורבן עצום על החליפה שהוא אומר שקלקלתי לו את הבד ואתו חייט פוחד ואומר, אם הוא יתבע ממני את הכסף של הבד, אין לי איך לשלם לו את זה.

אמר לו הסבא מפשיסחא, תלך ותפתח את כל החוטים שתפרת את החליפה, כי מתי שתפרת את החליפה היה בלב שלך גאוה, תפרת אותה בגאוה גדולה. מתי שהעברת את היד עם החוטים והמחט, היית חושב כמה אני חייט גדול, כמה אני יודע לתפור יפה, כמה כולם אוהבים את החליפות שלי, כמה הדברים שלי מיוחדים וטובים, זה מה שחשבת. לך ותתפור את החליפה בענוה ובפשטות גדולה.

הלך אותו אדם, פרם את כל החליפה וחזר עוד פעם על התפירות, כמו שהיה לפני כן, וקרא לאותו עשיר ואמר לו, עכשיו תבוא למדוד את החליפה. העשיר מדד את החליפה ואמר, עכשיו החליפה הטובה ביותר, עכשיו החליפה מתאימה לי, עכשיו החליפה טובה, לא כמו מקודם שהיא היתה לא יפה, לא כמו מקודם שהיא היתה עקומה, עכשיו אתה החייט הטוב ביותר.

מה אנחנו רואים, מתי שאדם עושה דבר עם גאוה, יכול להיות שבהתחלה מתלהבים מהדבר או בהתחלה רואים את החיסרון שבדבר או באמץ צע רואים את החיסרון של הדבר או בסוף רואים את החיסרון של הדבר. מי שעושה דבר עם גאוה, מי שעושה דבר עם קלקול, יש בתוך הדבר שהוא עושה קלקול עצום, חורבן, שאין כדוגמתו.

**ספר דברים
זה הכי אחי!**

מחיר נמוך והנחה
מהדורת
חיילים!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים

